

DE AAP UIT DE MOUW

Een zomerse zotternij in drie bedrijven

door

ROEL KASSIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE AAP UIT DE MOUW** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROEL KASSIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en)

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KORNELIS DE KONING - Eigenaar van het hotelletje de Vergulde Aap". Een goedmoedig man van middelbare leeftijd. Hij neemt het leven gemakkelijk en maakt zich nooit gauw zorgen.

MARIE DE KONING - Zijn vrouw, mede-eigenares van het hotel. Eveneens ongeveer vijftig jaar oud. Ze is bezig, gauw aangebrand, zakelijk ingesteld. Maar tegenover de gasten is ze overdreven vriendelijk.

DICKY - Hulp in de huishouding, rechterhand van het echtpaar de Koning, helpt in het hotel als serveerster, enz. Ze is ongeveer 20 jaar oud, een vrolijke, gezonde meid, die niet op haar mondje is gevallen en vaak pittig uit de hoek komt.

HAROLD KAMPMAN - De vreemde gast. Hij is een vrolijk, opgewekt type van een jaar of vijfentwintig, die erg van gekheid-maken houdt. Af en toe gebruikt hij Engelse woorden als "sure", "Yes", "No", "Car", "beautiful" enz.

WIL WULLEMS

RUDOLF WULLEMS - Gasten van het hotel, beiden ruim veertig jaar. Ze zijn de ouders van Gerda en Jolanda. Wil is een energieke, soms wat ontactische vrouw. Rudolf is een erg met zichzelf ingenomen man. Hij spreekt erg "daftig" de r uit als g!

GERDA WULLEMS - Hun oudste dochter. Een zeurderig ouwe vrijster-type van plus minus twee-en-twintig jaar. Spreekt erg lizig. Is in haar hart manziek.

JOLANDA WULLEMS - Hun jongste dochter. Een vrolijke, opgeruimde, vlotte meid van omstreeks negentien jaar. Ze is in alles vrijwel het tegenovergestelde van haar zuster Gerda.

DECOR:

Alle drie bedrijven spelen op het terras van een armetierig hotelletje. Er staan een paar tafeltjes, stoeltjes en enige oude, versleten parasols. Een deur, waar de naam van het hotel boven geschilderd is: "IN DE VERGULDE AAP", geeft toegang tot het hotel. Enkele ramen met flodderige, gescheurde vitrage ervoor, flankeren deze deur, die de hoofdingang moet voorstellen. Er staan een paar bloembakken met geraniums. Het geheel moet een armelijke, maar toch ook weer niet te rommelige indruk geven. Het prettige van deze klucht is dat hij zowel in de zaal als in de openlucht kan worden opgevoerd. Met wat zetstukken (bomen, struikgewas) en wat improvisatietalent is dit laatste gemakkelijk te realiseren.

Het eerste bedrijf speelt op een zomerse dag in juli.

Het tweede bedrijf op de middag van diezelfde dag.

Het derde bedrijf op de ochtend van de volgende dag.

EERSTE BEDRIJF

(het stuk opent met de opkomst van Dicky, die vrolijk een moderne schlager zingend aan het werk gaat. Ze zet stoelen recht, plaatst nog een parasol bij een der tafeltjes, enz. Als ze even bezig is, komt Marie op door de voordeur en staat het werk van Dicky enkele ogenblikken aan te zien)

MARIE: Je kunt wel horen dat jij geen zorgen aan je hoofd hebt.

DICKY: Gossie, mevrouw, u laat me schrikken!

MARIE: De hele dag maar zingen, vrolijk wezen en gekke streken uithalen. Wat een leven!

DICKY: Gekke streken uithalen? Ikke? Hoe komt u daar nou bij?

MARIE: Ik snap eigenlijk niet dat jij nog zo opgeruimd kan zijn, terwijl ons de zorgen boven het hoofd groeien. Of nee, ik begrijp het eigenlijk best: jij hebt hier een vaste baan met een vast salaris.

DICKY: Hi... hi... Vast salaris, vaste armoe!

MARIE: Hoe durf je nog te klagen? Werken in een hotel waar praktisch niemand komt, is toch zeker een leven als een luis op een zeer hoofd!

DICKY: Dat u mij nou een luis noemt, vind ik niet zo slim, maar naar dat zere hoofd van u moet u toch eens laten kijken! *(ze gaat weer zingen met lange uithalen)* Maar goed, u hoort toch wel aan mijn gekweel dat ik uiterst tevreden ben! *(zingt verder)*

KOR: *(op door middendeur. Bekijkt het tafreeltje op zijn gemak)*

MARIE: *(geprikkeld)* Schei uit met dat vreselijke gekrijs! Ik denk dat jij je vaste baan met je vaste salaris binnenkort wel kwijtraakt, als hier niet snel gasten komen.

DICKY: Als u me zo maar op straat zet, ga ik een treurmars zingen!

MARIE: Spot er maar mee, meisje. Dat zou best kunnen gebeuren. Als we geen werk meer voor je hebben, zul je toch wel de laan uit moeten. Trouwens, je gaat toch binnenkort trouwen, want als je eenmaal verloofd bent...

DICKY: ...Dan duikel je heus niet zo maar floep-flap in de huwelijksboot. Als je wilt trouwen, heb je toch op z'n minst een tafel nodig en twee stoelen en... niet te vergeten! ...Een zacht bedje! En wij zijn zo arm als de mieren!

KOR: Maak je maar geen zorgen, Dicky. Zolang ik nog wat te vertellen heb, blijf jij rustig hier!

MARIE: Ja, ja, meneer heeft makkelijk kletsen. Waar wou jij dat kind van betalen? We hebben zelf geen rooie cent meer. Ik zou niet weten waar het geld vandaan zou moeten komen.

KOR: *(luchtig)* Och, Marie, we vinden wel wat.

MARIE: Welja, we vinden wel wat. Dat zeg je al maanden en nu de portemonnee helemaal leeg is, zeg je het nog!

DICKY: Och ja, we vinden wel wat. Ik zal er eens ernstig over nadenken.

MARIE: (*fel*) Bemoei je d'r niet mee en ga aan je werk. (*tot Kor*) Als jij verstandig bent, ga je een baan zoeken. Als timmerman, of meubelmaker, of voor mijn part als...

DICKY: (*valt in*) ...hotelhouder! (*Kor lacht smakelijk, Marie kijkt kwaad*)

MARIE: Hou je mond, jij! (*tot Kor*) Man, gebruik nou eens voor een keertje je hersens. In de eerste plaats willen de mensen niet in zo'n vervallen hotel hun vakantie doorbrengen. In de tweede plaats liggen we zo afgelegen dat iedereen denkt dat we hier dicht in de buurt zitten van de plek waar de wereld is dichtgeplakt met krantenpapier. En bovendien...

DICKY: (*valt in*) ..Hhebben we hier een hulpie dat vals zingt en veel te veel gekheid maakt.

KOR: En in de vierde plaats regent het hier altijd... verwijten en klachten van mevrouw de directrice.

MARIE: (*kwaad*) Nou moeten jullie eens heel goed naar mij luisteren. Ik doe altijd mijn best om het de gasten, die dan zo af en toe nog komen, naar de zin te maken. Ik sloof me dag en nacht uit om alles zo netjes mogelijk te houden en wat is mijn dank? M'n eigen man lacht me in mijn gezicht uit en die griet daar maakt beledigende opmerkingen, waar m'n man niets van zegt. En dat moet ik allemaal maar slikken. Maar jullie zoeken het maar uit, je redt je maar met z'n beiden. Gegroet! (*woedend af waarbij ze met een harde klap de deur achter zich dicht gooit*)

DICKY: (*na enige ogenblikken stilte*) Ben ik even blij dat ik nog niet getrouwd ben!

KOR: Och, die draait wel weer bij. Even de bui laten overdrijven, en dan ga ik wel met haar praten.

DICKY: Ze zal toch niet de benen nemen?

KOR: Welnee, kind. Marie is veel te veel gehecht aan ons en ons hotelletje. Nee, die laat ons heus niet in de steek. Maar we moeten toch wel rekening houden met wat ze zei. Ze heeft inderdaad gelijk: we zijn zo blut als wat. Ik weet echt niet of ik je zaterdag je loon wel kan geven. We moeten er echter iets op zien te vinden. Weet je wat: hier heb je de ochtendkrant (*geeft deze*) en ga maar eens naspeuren of er nog advertenties in staan van mensen die een pension zoeken, of die hun vakantie op een rustig plekje willen doorbrengen.

DICKY: O, da's een lekker licht werkje - een kolfje naar mijn hand!
(*gaat languit zitten met haar benen op een andere stoel*)

KOR: Dan ga ik eens even kijken of de lucht binnen al is opgeklaard!
(*af door hoofdingang*)

DICKY: (*roept hem na*) Sterkte d'r mee! (*gaat aandachtig zoeken in de krant en is hier totaal in verdiept. Harold op met grote koffer, gekleed in licht zomerpak, strohoed gezellig achteloos achter op zijn hoofd. Hij ziet Dicky zitten, komt stilletjes naderbij en gooit dan kleine steentjes op de krant die zij inkijkt. Dicky kijkt verwonderd rond, maar ziet Harold niet. Dan gooit deze een groter voorwerp, bijv. een takje, op de krant. Dicky springt met een gil van schrik op en ziet dan Harold*) Mens, is dat schrikken! Wie... wie bent u, en wa... wat komt u hier doen?

HAROLD: Good morning, missie. Ik zag je daar zo lekker lui de krant liggen lezen en ik dacht: dat weetje baas ook niet, darling!

DICKY: Pardon meneer, dan hebt u het toch mis. Ik was druk aan het werk. Ik voldeed aan de opdracht die mijn werkgever me gaf!

HAROLD: Dat is dan een baas om in een gouden lijstje te zetten. Zou ik ook werk kunnen krijgen bij die werkgever?

DICKY: O, nou snap ik het! U komt hier solliciteren naar een baantje.

HAROLD: No, no, my lady, ik zoek onderdak voor vannacht. Ik vroeg in het dorp hier waar ik ergens kon logeren en toen zei men, dat "In de Vergulde Aap" nog wel een kamer te krijgen was waarschijnlijk. Als ik tenminste niet bang was om door het bed te zakken en tegen een beetje eenzaamheid kon...

DICKY: (*beledigd, uit de hoogte*) Het spijt me, mijnheer, ons hotel is tot de laatste plaats bezet.

HAROLD: Is het waarempel? Nou, dat is dan jammer. Dit leek me nu net iets wat ik zoek: geen deftig hotel, niet al te veel gasten, niet teveel poeha met knipmessende obers, kortom, waar je eens gezellig kunt lachen. Want lachen is mijn lust en mijn leven.

DICKY: (*neemt Harold nog eens goed op*) Weet u wat, meneer, ik zal een goed woordje voor u doen. (*denkt na*) Eens even denken. Ja, als meneer de Vries en meneer Jansen nu eens tijdelijk op één kamer zouden willen - als hogelijke uitzondering natuurlijk, want wij hebben een net hotel - dan zou dat gezellige kleine kamertje van meneer de Vries...

MARIE, KOR

MARIE: (*ziet Harold niet*) Het geeft toch beslist geen pas als ons personeel dergelijke opmerkingen maakt. Jij laat alles maar over je kant gaan.. (*ziet opeens Harold staan*) O... eh... dag meneer. (*poeslief*) Kunnen we iets voor u doen?

HAROLD: Sure, madam, ik zocht een kamer.

MARIE: O, maar dat kan toch, meneer. Och, Kor, haal jij het gastenboek even, wil je?

KOR: Ja, goed, maarre... waar ligt dat ding ergens?

MARIE: *(ongeduldig)* Ja, schiet nou maar op!

KOR: Als jij me maar zegt waar ik zoeken moet. We hebben; dat boekje in geen weken gebruikt. *(Harold kijkt verbaasd naar Dicky)*

DICKY: Ach, dat inschrijven verzorg ik wel even. Ik haal zo meteen zelf het gastenboek wel. Gaat u allebei maar naar binnen, ik speel wel even voor gastvrouw.

MARIE: *(verontwaardigd)* 't Lijkt waarachtig wel of jij het hier voor het zeggen hebt! *(tot Harold)* Neemt u het ons niet kwalijk, meneer. Goed personeel moet je met een lantaarntje zoeken tegenwoordig, en dit meisje denkt blijkbaar...

HAROLD: Maar mevrouw, ik ben in tegendeel bijzonder tevreden over de manier waarop ze mij heeft ontvangen. Haar vriendelijkheid en beleefdheid hebben gemaakt dat ik hier graag een tijdje als gast wil logeren.

DICKY: *(spottend)* U mag allebei uw handen aflikken met zó'n meisje! *(steekt haar tong uit)*

KOR: *(tot Marie)* Nou vooruit, laten we maar doen wat ze zegt. Laat het haar maar regelen.

MARIE: Maar ik blijf een dergelijk gedrag zeer onbehoorlijk vinden!

KOR: *(ongeduldig)* Ja, ja, kom nu maar! *(beiden af Marie in zichzelf mompelend)*

DICKY: *(haalt koket potlood en een blocnootje uit haar schort)* Mag ik dan even de naam weten?

HAROLD: Ik heb er vijf. Moet je die allemaal weten?

DICKY: Geeft u maar op die vijf namen, als u dan ook maar voor vijf personen betaalt.

HAROLD: Well, ik dacht dat hier maar nauwelijks plaats was voor één persoon, dat jullie propvol zaten, en dat meneer de Vries en meneer Jansen samen in de twijfelaar moesten voor mij!... *(Dicky proest van het lachen)* Ja, lach maar, da's gezond. Ik hou ook wel van de lol, en daar heb ik best een paar losse centen voor over.

DICKY: Maar er valt hier niet zoveel te lachen.

HAROLD: O, jawel! Let maar eens op. Maar je moet me beloven de zaak niet te verklappen!

DICKY: Welke zaak dan? Grote Grieten, wat bent u toch voor een snoeshaan? Ik snap er de ballen van!

HAROLD: Nou, moet je luisteren. Ik laat me hier eerst inschrijven onder mijn echte naam.

DICKY: *(brengt haar potloodje bij de blocnoot)* En die luidt...?

HAROLD: Eh... hm... eh...

DICKY: Moet u daar zo lang over nadenken?

HAROLD: No, no... mijn naam is Harold Kampman. *(Dicky noteert)*

Heb je dat? Mooi. Nou kijk, verkleden en voor een ander mens spelen, vind ik iets heerlijks. - Ik ben nu dit van plan: Dalijk ga ik weg maar kom gauw terug en laat me opnieuw inschrijven. Maar dan geef ik me uit voor groenteboer, of eh chauffeur, die dan ook zijn vakantie hier wil doorbrengen.

DICKY: Ik snap niets van al die onzin, maar 't zal wel goed zijn. *(denkt na)* O, maar wacht eens, u wilt mij erin laten lopen. Ik moet zeggen dat er twee gasten zijn, meneer Harold en die groenteboer, en ik ontvang van u logies voor één persoon. Wat dacht u dat mijn baas dan zegt?

HAROLD: Met andere woorden: je vertrouwt me niet!

DICKY: Om eerlijk te zijn: voor geen rooie cent. U bent mij te lollig!

HAROLD: Dan weet ik het goed gemaakt. Ik betaal je vooruit. Hoeveel kost dat Hilton-hotel hier?

DICKY: Twintig gulden per dag, inclusief.

HAROLD: *(geeft haar drie bankbiljetten uit zijn portefeuille)*

Alsjeblieft: twee maal honderd gulden en nog bovendien vijftig gulden voor jou als je braaf meespeelt.

DICKY: *(stomverwonderd)* Vijftig pietermannen als ik meespeel? Alsjemenu, ik word niet goed, of bent u soms niet goed? Nou ja... spelen wil ik wel, alhoewel: voor alle spelletjes leen ik me nou ook weer niet.

HAROLD: No, no, geen angst. Harold is geen handelaar in blanke slavinnen. Kom er even bij zitten, dan gaan we met elkaar open kaart spelen. *(ze nemen aan een tafeltje plaats)* Ik zal je precies vertellen wie en wat ik ben, en daarna vertel jij mij hoeveel kamers hier in het hotel beschikbaar zijn en of je baas en bazin tegen een grapje kunnen. En zeg nou in het vervolg maar Harold en jij en jou tegen me, dat klinkt gezelliger.

DICKY: Oké, Harold, dat zal ik doen. Vertel nu maar op!

HAROLD: Nou daar gaat ie dan. In het dagelijks leven ben ik een artist. *(spreek uit op z'n Engels)*

DICKY: Een watte?

HAROLD: Een artiest. Een actor, ik bedoel een acteur.

DICKY: O, dan ben je zeker vijf keer gescheiden en tien keer getrouwd, hé?

HAROLD: No, no laat me nou even uitpraten. Ik heb zes jaar meegereisd met een toneelgezelschap en heel zuinig geleefd. Zo

zuinig, dat een vrouw veel te duur voor me was. Wel stom van me natuurlijk, maar goed. Door dat alles heb ik nu een vette bankrekening, maar nog heel weinig echt plezier en geluk gekend. Dat wil ik dubbel en dwars gaan inhalen. Ik heb nu een maand vrijaf en wil daarin een hoop plezier beleven, al kost me dat ook een flinke duit, dat interesseert me geen fluit!

DICKY: En nu is het verhaaltje uit?

HAROLD: Yes, en nou you!

DICKY: Wat “nou joe”?

HAROLD: Nou moet jij mij precies vertellen hoeveel kamers hier nog beschikbaar zijn.

DICKY: Schrik dan maar niet! We hebben vier kamers in ons hotel, waarvan er momenteel vier onbezet zijn.

HAROLD: Beautiful! Kon niet mooier. De big boss is binnen, hè? Well, dan kan die me wel vertellen welke kamer ik kan krijgen. *(af)*

DICKY: Bjoetivoel en “de bigbos”. Een rare pias, als je het mij vraagt. Maar centen zat. Echt een rijke stinkerd! *(haalt het geld tevoorschijn - zucht)* Vijfentwintig gulden fooi. Dat is me in geen jaren overkomen. Die knaap moet erin zwemmen!

KOR NELIS

KOR: *(geestdriftig)* Dicky, ik geloof waarempel dat de zon achter de wolken tevoorschijn komt. We hebben zojuist een telefoontje gehad van mensen, die vroegen of ze hier hun vakantie konden doorbrengen. Een familie van drie personen. De moeder en de dochter kunnen nu elk ogenblik verschijnen, de vader komt vermoedelijk morgen. Dan is er nog een tweede dochter en die kan ook nog wel komen opdagen.

DICKY: *(enthousiast)* Ja, dat zonnetje is beslist aan het doorkomen. Kijkt u eens wat ik hier heb!! *(ze haalt één voor één de bankbiljetten tevoorschijn)*

KOR: *(stomverbaasd)* Hoe kom je daar in vredesnaam aan?

DICKY: Niet vragen, aanpakken! Alstublieft! *(geeft twee bankjes van honderd zuiden)*

KOR: Nou, merci, maar ik vind.

DICKY: Precies, ik vind het óók mooi! Maar nu ga ik gauw kamers schoonmaken, want ik heb zo’n voorgevoel dat alle kamers straks bezet zullen zijn. *(strijkt Kor door z’n haar en gaat zingend af)*

KOR: *(kijkt nog eens verbaasd naar het geld)* Alsjemenu, hoe bestaat het? Dat kind mag hier tot haar laatste snik blijven, tenminste als...

MARIE

MARIE: *(kijkt kwaad naar Kor)* Wat sta je daar nou te dreutelen?

Eindelijk komen er gasten en jij staat daar maar te niksen! Alles moet nog gedaan worden en er moet ook nog eten gehaald worden...

KOR: Ja, ja, ik ga wel naar de zelfbediening! (*snel af*)

MARIE: (*zucht*) Mannen...! Je zou ze! (*bedenkt zich*) O, als ie nu maar thee en koffiemelk meebrengt. (*wil snel naar de hoofdingang lopen, als ze mevrouw Wullems en haar dochter Gerda, beladen met koffers etc., ziet aan komen wandelen*)

WIL WULLEMS, GERDA

MARIE: (*overdreven vriendelijk*) Goedemorgen, dames.

WIL: Ook een goedemorgen. Ik ben mevrouw Wullems en dit is onze oudste dochter Gerda. Wij hebben vanmorgen kamers bij u besproken, ook voor mijn man en misschien ook voor onze jongste dochter Jolanda. Maar die komen later.

MARIE: Geeft u me maar gauw uw bagage, dames, dan zal ik die naar binnen brengen. U zult misschien even op het terras hier willen uitrusten. Mag ik u een kop koffie laten brengen, of hebt u misschien liever iets fris?

WIL: Brengt u ons maar twee pilsjes.

MARIE: Wat zegt u?

GERDA: (*lijzig*) Mamma, ik heb liever karnemelk.

WIL: Jij drinkt pils!

MARIE: U bedoelt toch... dat u... hm... licht bier...

WIL: Precies, dat bedoel ik. Dat bruine spul met die zuurstofbelletjes en dat gezellige schuim erop. Vakmanschap is meesterschap!

MARIE: O juist... Ik haal het meteen voor u. (*verbaasd kijkend af*)

WIL: (*gaat niet Gerda aan een der tafeltjes zitten; kijkt rond*) Een gezellig hotelletje om zo te zien, vind je niet, Gerda?

GERDA: Ik vind het hier helemaal niet leuk. Moet U zien, het is vervallen tot en met. Er zit geen verf meer op!

WIL: Och meid, nou moet je niet zo kinderachtig doen. Als jij met alle geweld zeldzame plantjes wilt bestuderen, moet je niet in een duur hotel gaan zitten midden in de stad. Daar zie je alleen maar asfaltbloempjes.

GERDA: (*klagerig*) Maar 't is hier helemaal niet netjes.

WIL: Wat geeft dat voor die paar dagen? In zo'n achterafhotelletje kun je beslist veel meer beleven dan in zo'n stijf stadshotel met obers als lakeien en waar ze drie vorken en drie messen bij ieder bord leggen.

GERDA: Maar we zouden toch een rustige vakantie hebben? Ik wil helemaal niets beleven, dat vind ik griezelig. En pappie heeft toch gezegd...

WIL: (*valt in*) ...Dat we een gezellig hotelletje of pension moesten zoeken. Nou, dat hebben we dan toch gevonden!... O, ik hoop toch zo dat Jolanda ook vrij kan krijgen van haar werk en hier naar toe komt, anders wordt het hier beslist een saaie boel. Want ik weet precies hoe het gaat, als pappa morgen komt. Die gaat samen met jou het veld op en de bossen in, gewapend met een loep en een plantjesboek, en mamma kan hier de eekhoorntjes gaan zitten tellen en zich doodvervelen. Ik begrijp trouwens nog altijd niet dat jij, als gezonde jonge meid, niet meer behoefte hebt aan wat vrolijkheid en gezelligheid. Maar ja (*zucht*), je hebt een aardje naar je vaartje, zullen we maar zeggen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto